

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové v právní věci:

žalobkyně: **Z. S.**
bytem X.
zastoupena advokátem Mgr. Pavlem Čížinským
sídlem Varšavská 714/38, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se na soud obrátila, protože má za to, že žalovaný je nečinný při rozhodování o její žádosti o povolení k přechodnému pobytu dle § 87b zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky.
2. O povolení žalobkyně požádala 4. 10. 2021. Žalovaný nejprve řízení zastavil, ale Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců jeho rozhodnutí zrušila a věc mu vrátila zpět k dalšímu řízení. Od vrácení věci 15. 12. 2021 běžela lhůta 60 dnů, v níž měl žalovaný rozhodnout. To se však nestalo. Žalobkyně požádala 16. 2. 2022 o vydání opatření proti nečinnosti, což nadřízený orgán 9. 3. 2022 vydal a uložil žalovanému o žalobkynině žádosti

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

rozhodnout do 60 dnů od provedení výsledku účastníka řízení. Žalobkyni bylo opatření doručeno 14. 3. 2022.

3. Žalobkyně má za to, že stanovená lhůta je nepřiměřeně dlouhá a navíc její výsledek nemusí žalovaný ani provést. Doposud ho nenařídil. Opatření proti nečinnosti žalobkyni fakticky nijak nechrání a žalobkyně tento prostředek vyčerpala marně. Navrhla proto, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout o její žádosti do 30 dnů od právní moci rozsudku.
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že není nečinný. Popsal průběh řízení a zdůraznil, že výsledek žalobkyně provedl 29. 3. 2022. Od tohoto okamžiku počala běžet lhůta k vydání rozhodnutí a žalovaný 6. 4. 2022 vydal předkládací zprávu, kterou žalobkynině žádosti vyhověl. Žalobkyni nyní vyzve, aby se dostavila k sejmutí biometrických údajů za účelem vyhotovení průkazu o povolení k přechodnému pobytu.
5. Ve věci samé rozhodl soud bez nařízení jednání, s čímž žalobkyně i žalovaný souhlasili konkludentně [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)].
6. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.
7. Při přezkoumání tvrzené nečinnosti má soud povinnost vycházet ze skutkového stavu v době vydání rozsudku dle § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002, soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
8. Za tímto účelem soud vyzval 31. 10. 2022 oba účastníky, aby sdělili aktuální stav řízení. Na výzvu reagoval pouze žalovaný, který sdělil, že žalobkyně si 18. 5. 2022 převzala průkaz o povolení k přechodnému pobytu. Tímto dnem nabylo rozhodnutí právní moci. Své tvrzení doložil kopií předkládací zprávy. S ohledem na toto zjištění soud žalobkyni sdělil, že odpadla namítaná nečinnost a vyzval ji, aby sdělila, zda na podané žalobě trvá, k čemuž ji poskytl 5 dní. Výzvu doručil zástupci žalobkyně 18. 11. 2022, nicméně žalobkyně se do dnešního dne nijak nevyjádřila.
9. Jak vysvětlil Nejvyšší správní soud již v rozsudku z 25. 6. 2008, čj. 1 Ans 4/2008-62, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti se nepoužije institut uspokojení návrhovatele dle § 62 s. ř. s. Tím pádem: *„Je tedy plně na žalobci, aby po ukončení nečinnosti správního orgánu provedl patřičné kroky reagující na změnu procesní situace, včetně možného zpětvzetí žaloby. Jestliže žalobce nevezme svoji žalobu zpět, soud, dojde-li k závěru, že nečinnost žalovaného netrvá, žalobu zamítne na základě ustanovení § 81 odst. 3 s. ř. s.“*. Od těchto závěrů se NSS zatím neodchýlil a konstantně na ně odkazuje (za všechny srov. např. jeho usnesení z 6. 5. 2021, čj. 9 As 35/2021-49, bod 16, a rozsudek z 27. 10. 2022, čj. 1 Azs 171/2022-54, bod 23).
10. Ke dni rozhodnutí zdejšího soudu nebyl žalovaný v řízení o žalobkynině žádosti nečinný. Žalobkyně na žalobě i přes poskytnutí dostatečného prostoru setrvala, proto soudu nezbylo, než její žalobu výrokem I. jako nedůvodnou zamítnout dle § 81 odst. 3 s. ř. s.
11. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný byl ve věci plně úspěšný a měl by proto na náhradu nákladů řízení právo. Žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úřední činnosti mu však nevznikly, proto mu soud jejich náhradu nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 7. prosince 2022

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu